

& speciei pulchritudine, & virtutis efficacia, & lucis splendore cæteris omnibus longè præstat. Hic iam longè rectius in Solem competunt illa nobilia epitheta, Cor mundi, Rex, Imperator stellarum, Deus visibilis, & reliqua. Sed huius materia nobilitas longè aliud tempus locumque requirit, & iam antea sat clarè apparebat ex Narratione Rhetici.

Iam autem de modo constituendæ huius quæsitæ proportionis nobis cogitandum est. Suprà visum est, si sola orbis amplitudo faceret ad augendum tempus περιοδίου: quòd motuum & distanciarum mediarum eadem differentia futura fuisset. Quæ nempe proportio 88. dierum periodorum Mercurij, ad 225. dies Veneris: eadem foret semidiametri orbis Mercurialis ad Veneriam. Iam verò commiscet se huic motuum proportioni debilitas motricis animæ in remotiori. Dispiciendum igitur, cum hac debilitate ut comparatum sit. Ponamus igitur, id quod valde verisimile est, eadem ratione motū à Sole disp̄sari, qua lucem. Lucis autem ex centro prorogatæ debilitatio qua proportione fiat, docēt Optici. Nam quantum lucis est in paruo circulo, tantundem etiam lucis siue radiorum solarium est in magno. Hinc cum sit in paruo stipatior, in magno tenuior, mensura huius attenuationis ex ipsa circulorum proportione petenda erit, idque tam in luce, quam in motrice virtute. Quare quantò amplior Venus Mercurio, tantò istius, quam illius motus fortior, siue citationis, siue perniciois, siue vigentior, seu quocunque verbo rem exprimere placet. At quantò orbis orbe amplior, tantò plus temporis etiam requirit ad ambitum, etsi utrinque sit æqualis vis motus. Ergo hinc sequitur, vnam elongationem Planetæ à Sole maiorem bis facere ad augendam periodum; & contra, incrementum periodi duplum esse ad $\Delta\pi\sigma\mu\alpha\tau\omega$ differenciam.

Dimidium igitur incrementi additum periodo minori, exhibere debet proportionem veram distanciarum: sic ut aggregatum sit, vt distantia superioris, & simplex minor periodus repræsentet inferioris, sc. Planetæ sui distantiam in eadem quantitate. Exemplum. Σ motus periodicus est 88. ferè dierum, Veneris 224. cum besse fermè, differentia 136. & bes, dimidium 68. & pars tertia. Hoc iunctum cum 88, efficit 156, & trientem. Ergo ut 88, ad 156.

cum